

en vis Myndighed. — Jeg skal til disse faa Bemærkninger blot endnu sige, at, endskjøndt det ikke er af stor Interesse for mig, om Lovforslaget bliver til Lov eller ikke, skal jeg dog, naar den ærede Minister sætter Pris paa Loven, ikke stemme imod Sagens videre Fremme; men jeg kan ikke se rettere, end at det i Virkeligheden er et Tilbagekridt fra den kommunale Frihed, som jeg, saalænge jeg kan, vil stræbe hen til.

Mourier-Petersen: Heller ikke jeg skjønner, at denne Lov kan siges at være nødvendig, og jeg skal i saa Henseende beholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede foregaaende Taler. Jeg tror nemlig, at det, Loven gaar ud paa at bestemme, nemlig Skolekommissionernes Myndighed, burde være Gjenstand for en Instrux. Man har jo nu paa dette Omraade Instruxen af 3die April 1869 at holde sig til, og jeg skjønner ikke Andet, end at denne Instrux er i det Hele taget korrekt i sine Bestemmelser, og, forsaavidt der i dette Cirkulære maatte være enkelte Bestemmelser, der kunde trænge til Forandring, tror jeg, at det maatte kunne ske, uden at der udfordres en Lov dertil. — Med Hensyn til Lovens enkelte Bestemmelser maa jeg ogsaa sige, at jeg ikke ganske kan billige dem. Jeg tror nemlig, at hvad der burde være stillet i Spidsen, er det Tilsyn, der fra Skolekommissionens Side skal øves med Undervisningen og Lærernes Embedsførelse, men denne Pligt for Skolekommissionen er stillet som noget mere Underordnet og kommer først langt nede i Rækken af disse specielle Pligter, der ere paalagte Kommissionen. Min Opfattelse af Skolekommissionernes Stilling er den, at den Myndighed, der tidligere efter Loven af 8de Marts 1856 var overdraget til Sognepræsten, nu er gaaet over til Skolekommissionen; altsaa kan Skolekommissionen ikke betragtes som en Sogneraadet underordnet Autoritet undtagen i de Sager, der angaa det Økonomiske, med Hensyn til hvilke Hoved-

bestyrelsen selvfølgelig hviler hos Sogneraadet. Hvad derimod Undervisningen og Lærernes Embedsførelse angaar, da anser jeg Skolekommissionen for paa dette Punkt at være den egentlige Myndighed, men underordnet Skoledirektionen. Naturligvis er derfor ikke Sogneraadet udelukket fra at have Tilsyn med Undervisningen, saaledes at selvfølgelig Sogneraadet ogsaa kan indfinde sig i Skolen og overvære Undervisningen og i det Hele taget paase Undervisningens Løb og Lærernes Embedsførelse, men det egentlig umiddelbare Tilsyn dermed hviler hos Skolekommissionen. Skal Skolekommissionen med Hensyn til Undervisningen og Lærernes Embedsførelse være indskrænket til blot at gjøre Indstillinger til Sogneraadet og afgive Betænkninger, da svinder hele denne Myndighed, denne Institution ind til noget ganske Ubetydeligt. Jeg tror altsaa for det Første, at det vil være heldigere igjennem en ny Instrux, forsaavidt den af 3die April 1869, ikke maatte anses for tilstrækkelig, at give Skolekommissionerne Oplysning om, hvilke deres Pligter ere, forsaavidt som der skulde herske nogen Uvisshed i saa Henseende, hvad jeg ikke ganske skal benegte, og dernæst tror jeg, at det ikke gaar an, saaledes som det vil ske ved denne Lov, at reducere Skolekommissionen til at være en Sogneraadet aldeles underordnet Myndighed ogsaa i de Sager, der ligge udenfor den egentlige økonomiske Bestyrelse, nemlig selve Undervisningen og Lærernes Embedsførelse. — Jeg skal nu ikke gaa videre ind paa de enkelte Punkter, men jeg skal blot udtale, at det ogsaa har stødt mig, at det i Lovforslagets § 4 er gjort til Pligt for Skolekommissionen at holde Møde hveranden Maaned. Jeg tror, at der derved paalægges en Tvang, som kan være generende, uden at der opnaas, at Skolekommissionens Tilsyn bliver virksommere og bedre; thi Skolekommissionens Virksomhed bestaar ikke ligeaameget i visse bestemte Forretninger, saaledes som Tilfældet er med Sogneraadet eller Amtsraadet,